

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 5. augusta 2010 v Bratislave v trestnej veci obžalovaného **R. D. a spol.**, pre trestný čin poškodzovania cudzej veci spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 257 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) a iné, o odvolaniach Krajského prokurátora v Bratislave a obžalovaných S. Š., Ľ. C., R. D. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. novembra 2008, sp. zn. 1T 35/01, rozhodol

### t a k t o :

Podľa § 253 ods. 3 písm. a/ Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) napadnutý rozsudok **s a z r u š u j e** v celom rozsahu a vec sa vracia Krajskému súdu v Bratislave, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

### O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 26. novembra 2008, sp. zn. 1T 35/01, uznal obžalovaných R. D., S. Š. a Ľ. C. za vinných z trestného činu poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 257 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov), ktorého sa mali dopustiť tak, že :

dňa 3. mája 2000 po rozdelení si úloh obvinení S. Š., Ľ. C. a R. D. asi okolo 17.50 hod. zapálili vnútorné priestory reštaurácie S. v B., pričom samotné zapálenie objektu vykonali obvinení Ľ. C. a R. D., obvinený S. Š. zabezpečoval ich odvoz z miesta činu. Po zapálení následne nastal výbuch, ktorý ohrozil chodcov vtedy náhodne prechádzajúcich pred objektom S. a to P. H., ktorej bola spôsobená škoda na osobných veciach v sume 22 470 Sk, K. H., J. M., Ing. M. M. Požiar spôsobil škodu na osobných veciach, ktoré sa nachádzali v reštaurácii R. M. v sume 16 100 Sk a celkove bola spôsobená škoda požiarom majiteľovi reštaurácie S. na zariadení L. Š. v sume 1 741 140 Sk, taktiež nebyť urgentného zásahu požiarnikov, bolo by možné rozšírenie sa požiaru i na ďalšie poschodie obytného domu na V.

Za to boli odsúdení podľa § 257 ods. 3 Tr. zák. :

- obžalovaný R. D. na trest odňatia slobody vo výmere 4 roky,
- obžalovaný S. Š. podľa § 257 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 a pol roka,
- obžalovaný Ľ. C. podľa § 257 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. boli obžalovaní S. Š. a R. D. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradení do I. (prvej) nápravnovúchovnej skupiny a obžalovaný D. C. podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol na výkon jemu uloženému trestu odňatia slobody zaradený do II. (druhej) nápravnovúchovnej skupiny.

Zároveň boli všetci traja obžalovaní podľa § 228 ods. 1 Tr. por., solidárne zaviazaní nahradiť poškodenému L. Š. škodu vo výške 1 105 849 Sk.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolania Krajský prokurátor v Bratislave, ako aj všetci traja obžalovaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 252 Tr. por. na podklade podaných odvolaní preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktorému predchádzalo najskôr z hľadísk uvedených v § 253 Tr. por. a dospel k záveru pri rozhodovaní a vyhlasovaní napadnutého rozsudku nebol súd (senát) správne zložený.

Predmetná trestná vec už prešla viackrát odvolacím konaním a zo zápisníc o hlavnom pojednávaní a skôr vyhlásených rozsudkov, ktoré boli následne odvolacím súdom zrušené vyplýva, že Krajský súd prvýkrát konal a rozhodol v zložení senátu :

JUDr. S. S., J. R., prísediaci JUDr. T. L., O. K. a E. B. (2. decembra 2002); druhýkrát konal a rozhodol v rovnakom zložení senátu : JUDr. S. S., J. R., prísediaci JUDr. T. L., O. K. a E. B.; tretíkrát konal a rozhodol napadnutým rozsudkom v inom zložení senátu : JUDr. M. M., JUDr. K. H., prísediaci JUDr. T. L., O. K. a M. B.

Podľa § 264 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a doplnenia, ktorých vykonania odvolací súd nariadil.

Podľa ods. 3 tohto ustanovenia súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, rozhodne v rovnakom zložení senátu alebo ten istý samosudca; to neplatí, ak by to pre závažné prekážky nebolo možné.

Od účinnosti novely (zákon č. 403/2004 Z. z.) sa prelomila zásada rozhodnutia v rovnakom zložení senátu (alebo samosudcom) v prípade, ak takýto postup nie je možný pre závažné prekážky.

Takýto postup – konanie po zrušení rozhodnutia v inom zložení senátu však musí mať zákonný podklad (závažné prekážky), ktorý musí mať odraz v zápisnici o hlavnom pojednávaní a v odôvodnení nasledujúceho rozhodnutia. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní (v tejto prerokovanej veci) na č. l. 1018 a nasl. však vyplýva, že krajský súd konal a rozhodol v inom zložení senátu, ale len postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por., teda nie podľa ods. 3 uvedeného zákonného ustanovenia, ktorý to umožňuje.

Z tejto zápisnice o hlavnom pojednávaní je tiež zrejmé, že senát v novom zložení vykonal len výsluch znalca a výsluch dvoch svedkov (poškodeného) a oboznámil pripojené spisy a registre trestov obžalovaných.

Ostatné dôkazy vykonané predtým, na ktorých tiež založil svoje rozhodnutie, vykonané neboli a ani oboznámené.

Podľa § 220 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodnutí smie prihliadnuť len na skutočnosti, ktoré boli prerokované na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. V tejto súvislosti je teda nepochybne potrebné, aby pri postupe podľa § 264 ods. 1, ods. 3 Tr. por. sa dôsledne analogicky aplikovalo ustanovenie § 219 ods. 2 Tr. por. Pričom aj tu treba zdôrazniť, že novelou (zákon č. 403/2004 Z. z.) došlo k zmene v tom zmysle, že zásada, že ak sa zmenilo zostavenie senátu, musí byť hlavné pojednávanie vykonané znova, neplatí, ak obžalovaný súhlasí so zmenou prísediaceho v zložení senátu. Uvedený postup musí byť zaznamenaný v zápisnici o hlavnom pojednávaní.

So zreteľom na uvedené, keďže došlo k prejedaniu predmetnej trestnej veci a jej rozhodnutie v inom zložení senátu súdu prvého stupňa, bez dôslednej aplikácie postupu podľa § 264 ods. 3 Tr. por. a § 219 ods. 2 Tr. por., čím aj § 220 ods. 2 Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, bez meritórneho preskúmania veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Úlohou súdu prvého stupňa bude odstrániť

vytýkané procesné nedostatky a rešpektovať tiež pokyny uvádzané v skorších rozhodnutiach odvolacieho súdu v posudzovanej trestnej veci.

Záverom Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že novelou zákona č. 247/1994 Z. z. bolo síce pozmenené ustanovenie § 219 ods. 2, druhá veta Tr. por. tak, že uplynutie dlhšieho času od odročenia hlavného pojednávania sa už neuvádza ako dôvod na vykonanie nového hlavného pojednávania. Napriek tomu uplynutie dlhšieho času možno v odôvodnených prípadoch považovať za iný dôvod na vykonanie hlavného pojednávania v zmysle citovaného zákonného ustanovenia v platnom znení.

**P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.**

**V Bratislave 5. augusta 2010**

**JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.**

**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Alžbeta Kóňová